

In deze foto staan twee mannen op de voorgrond.
De man rechts heeft een volle, blauwgeglitterde baard.
Zijn gezicht is rond zijn ogen rijkelijk beschilderd en hij draagt een jasje met goud en zwart patroon. Op zijn hoofd prijken speelgoedhorens.
De andere man, aan de linkerkant, heeft een drankje vast en draag op zijn hoofd een paar schitterende konijnenoren.
Hij draagt een zonnebril met een regenboog erop die voor zijn voorhoofd doorloopt.
Zijn armen staan vol tatoeages en hij draagt een glimmende gouden armband om zijn rechterpols.
Ze staan samen in de woonkamer van hun woonboot in Utrecht, in Nederland.
Er komt geen licht door het daklicht boven hen, dus het is avond.
De kamer straalt een warme, uitnodigende sfeer uit door de verschillende lampen in de kamer, de houten schroten tegen het plafond en weelderige kamerplanten.
De mannen staan voor een geopende laptop, alsof ze in een videogesprek verwickeld zijn.
Het zachte licht van het onzichtbare scherm verlicht hun gezichten.
De man met de blauwe baard staat het dichtst bij het scherm en houdt een aantal kleurrijke papieren cartoonpersonages vast richting de computer.
In het licht van de lampen en het scherm lijken de heren betrokken bij welk opwindends er zich op het scherm afspeelt.
Ze lijken veel plezier te hebben.
Maar het was geen plezierig moment.
Ik maakte deze foto in april 2020. De titel 'Saturday Night Pandemic Style' zegt genoeg. Ik geloof dat dit beeld laat zien hoe sterk en flexibel de mens was in een van de donkerste perioden in onze geschiedenis.
Nederland zat midden in de eerste coronagolf. Sinds maart 2020 moesten we overal afstand houden.
Scholen en kinderdagverblijven waren tot nader order dicht. Ook cafés, bars, restaurants, sportclubs, sauna's en coffeeshops waren gesloten.
De straten waren leeg en niemand mocht naar buiten.
De stilte voor de storm.
Ik was aan het werk voor de New York Times toen ik deze foto maakte.
Mijn opdracht was om vast te leggen op welke manieren mensen hun zaterdagavond doorbrachten toen we door de pandemie allemaal verplicht binnen moesten blijven om het virus te stoppen.
Op de avond van 11 april 2020 nam ik foto's van studenten die aan het feesten waren terwijl ze opgesloten zaten in hun woning.
Later bezocht ik dit koppel in hun prachtige woonboot en legde net na middernacht dit magische moment vast met mijn Canon 5D Mark IV.
Ze heten Ivo Verburg en Pepijn Zwanenberg en zijn beiden de vijftig gepasseerd.
Ivo heeft de regenboog voor zijn voorhoofd en Pepijn heeft de glitterbaard.
Toen ik aan boord ging en hun woonkamer binnenstapte, waren ze online aan het feesten met een boel andere feestende mensen.
Het was ontzettend leuk om te zien wat voor een gezellige zaterdagavond ze hadden, terwijl ze zich toch aan de afstandsregels hielden.
Het feest heet Cruise Corona en werd georganiseerd door Cruise Control Queerparty, een club die om de maand in Utrecht dergelijke evenementen organiseert.

Deze feesten bestaan al meer dan twintig jaar, sinds 2001. Pepijn is een van hun drie DJ's.

Samen met de andere twee, die ook vanuit hun eigen huis werkten, maakte hij een afspeellijst voor een ongeëvenaard Cruise Corona-evenement.

Dit beeld is volgens mij een goede weergave van de uitdagingen waarmee we in deze periode te maken hadden.

Het laat zien dat de pandemie niet alleen maar ellende was, maar ook een tijd van verandering.

Hoewel fysiek contact door de regels niet mogelijk was, vonden mensen nieuwe, opwindende manieren om bij elkaar te komen.

Dit is een voorbeeld van hoe we door de pandemie anders moesten gaan denken en het beste uit zelfs de slechtste situatie konden halen.

Deze foto is voor mij niet zomaar een feestelijk plaatje, maar het toonbeeld van hoe stevig doch flexibel wij als mensen in onze schoenen staan bij zulke tegenslagen.

We vieren er nieuwe ideeën mee en hoe we met onze creativiteit en technologieën hebben veranderd hoe we werken, samenkomen, met elkaar omgaan en zelfs feesten.

Met deze foto laat ik zien dat plezier niet voorbehouden is aan tijden van onbezorgdheid.

Zelfs tijdens een wereldwijde pandemie die je maar eens in je leven meemaakt, blijven we als mens plezier maken.

Ik heb een zwak voor deze foto door het gevoel van nostalgie dat die bij me losmaakt.

Ik groeide zelf op een woonboot op. Die leek wel wat op die van Ivo en Pepijn, waar je met een trapje naar beneden in de 'buik' van de boot stapt.

Met deze foto wil ik mensen niet alleen laten zien hoe robuust we door de pandemie gekomen zijn, maar hen ook op andere manieren inspireren.

Ivo en Pepijn zijn heel hecht, hebben veel plezier samen en houden heel veel van elkaar. Ik hoop dat hun relatie een voorbeeld is voor LGBTQI-gemeenschappen in landen waar dergelijke relaties niet zomaar geaccepteerd worden.